

विशाला

विशाला

विशीर्ष

विहीति । उणा० १ । ११७ । इति कालम् ।
 दृहत् । इत्यमरः । (यथा, रघुः । ६ । ६२ ।
 “अवन्निनाथोऽयमुदयवाहु-
 विशालवचास्तदुत्तममधः ।”
 विगतः शालः क्षमो यस्य । क्षमरहितः ।
 यथा, शिशुपालवधे । ३ । ५० ।
 “गृहेक्षिशालैरपि भूरिशालैः ॥”
 विशालः, पुं, (विश + कालम्) न्दगभेदः । पक्षि-
 भेदः । इति मेदिनी ॥ वृषभेदः । वृषभेदः ।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 विशालता, स्त्री, (विशालस्य भावः । विशाल +
 तल्) पार्श्वविस्तारः । ओषार इति ख्यातः ।
 तन्पथ्यायः । परिणाहः २ । इत्यमरः । (यथा,
 दृहत्संहितायाम् । ४ । ८ ।
 “उन्नतमीषच्छृङ्गं नौसंस्थाने विशालता
 चोक्ता ॥”
 सामान्यविशालत्वम् । इति शब्दरत्नावली ॥
 विशालतेलगर्भः, पुं, (विशालं प्रचुरं तैलं गर्भं
 यस्य ।) अङ्गोठवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 विशालत्वक, [च] पुं, (विशाला त्वकं यस्य ।)
 सप्तपर्णवृक्षः । इत्यमरः । (यथास्य पर्यायः ।
 “सप्तपर्णो विशालत्वकं शारदो विषमच्छदः ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
 विशालपत्रः, पुं, (विशालानि पत्राणि यस्य ।)
 काशावुः । श्रीनालः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 विशालफलिका, स्त्री, (विशालं फलं यस्याः ।
 ततः स्वार्थे कन् । टापि अत इत्वम् ।) निष्पावी ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 विशाला, स्त्री, (विशाल + टाप ।) इन्द्रवारुणी ।
 इत्यमरः ॥ यथाच ।
 “विशाला कम्पवातस्त्री हेमकुठहरा वरा ॥”
 इति राजवल्लभः ॥
 उज्जयनी । इति मेदिनी ॥ उपोदकी । महैन्द्र-
 वारुणी । इति राजनिर्घण्टः । (यथा,—
 “शैलीन्द्रवारुणी चित्रा गवाक्षी च गवादनी ।
 वारुणी च गवाण्युक्ता सा विशाला महाफल ।
 श्वेतपुष्पा नृगाक्षी च नृगैर्वारुण्यगादनी ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
 तीर्थविशेषः । यथा,—
 “सुखनक्षोपवासश्च सर्वतीर्थैर्बल्यं विधिः ।
 वर्जयित्वा गयां गङ्गां विशालां विरजां तथा ॥”
 इति प्रायश्चित्ततन्त्रम् ॥
 दृष्टकन्या । यथा,—
 “मनोरमां भानुमतीं विशालां बाहुदामघ ।
 दृष्टः प्रादात्सहादेव चतस्रोऽरिष्टनेमिने ॥”
 इति मारुहे ६ अध्यायः ॥
 विशालाक्षः, पुं, (विशाले अक्षिणी यस्य । समासे
 षच्) हरः । (यथा, महाभारते । १० । ५६ । ८० ।
 “ततस्तां भगवान्नीतिं पूर्वं जयाह शङ्करः ।
 बहुरूपो विशालाक्षः शिवः स्थायुर्दमापतिः ॥”
 मरुदः । (तदंश्रीयविशेषः । यथा, महा-
 भारते । ५ । १०१ । ६ ।

“अनिलचानलश्चैव विशालाक्षोऽथ कुण्डली ॥”
 मुनेश्च, त्रि । इति मेदिनी । (यथा, महा-
 भारते । ३ । ३६ । ७० ।
 “द्दामि ते विशालाक्ष चक्षुः पूर्वैश्चवि-
 भवान् ॥”
 विष्णुः । इति कैपित् ॥ (धृतराष्ट्रपुत्रः । यथा,
 महाभारते । १ । ११७ । ६ ।
 “अपराजितः कुण्डशापी विशालाक्षो दुरा-
 धरः ॥”
 विशालाक्षी, स्त्री, (विशाले अक्षिणी यस्याः ।)
 वरुणी । इति विश्वः ॥ (यथा, महाभारते ।
 १ । ७७ । १३ ।
 “यत्रोचितं विशालाक्षि तया चन्द्रनिभानने ।
 तत्राहसुषितो भद्रे कुक्षौ कायस्य भामिनि ॥”
 नागदन्ती । इति राजनिर्घण्टः ॥ पार्वती ।
 यथा, आदियामले ।
 ईश्वर उवाच ।
 “ध्रुवमाद्यं समुद्भूय माघावीजं समुदरेत् ।
 विशालाक्षोपदेहेऽन्तं हृदन्तं मन्त्रमुदरेत् ॥
 अष्टाक्षरी महाविद्या अष्टविहिप्रदा शिवे ।
 प्रसङ्गात् कथिता विद्या त्रैलोक्यदुर्लभा प्रिये ॥
 ऋधिरस्या महेशानि सदाशिवो महाप्रसूः ।
 पंक्तिश्च हृन्दः कथितं विशालाक्षी च देवता ॥
 शक्तिः प्रणवमित्युक्तं लज्जाबीजश्च बीजकम् ।
 धर्मार्थकाममोक्षेषु विनियोगः प्रकीर्तितः ॥
 अङ्गन्यासकरन्यासी यथावदभिधीयते ।
 षड्द्वीर्षभाजा बीजेन प्रणवाद्येन कल्पयेत् ॥
 मूलेन व्यापकं न्यस्य ध्यायेद्देवीं परां शिवाम् ।
 ध्यायेद्देवीं विशालाक्षीं तत्रास्मिन्प्रभाम् ॥
 द्विभुजामम्बिकां चर्षीं खड्गखर्परधारिणीम् ।
 नानाजङ्घारसुभगां रक्ताम्बरधरां शुभाम् ॥
 सदा षोडशवर्षीयां प्रसन्नार्स्यां त्रिलोचनाम् ।
 सुखमालावतीं रम्यां पीनोन्नतपयोधराम् ॥
 शिवोपरि महादेवीं जटासुकुटमखिताम् ।
 श्रुत्वायकरीं देवीं साधकाभीष्टदायिकाम् ॥
 सर्वसौभाग्यजननीं महासम्यत्पदां करेत् ।
 एवं ध्यात्वा महादेवीसुपचारैः प्रपूजयेत् ॥
 पुरश्चरणाकाले तु वर्णलक्षं जपेत् सुधीः ।
 यत्नमध्ये समाचार्य प्रतिष्ठां कारयेत्ततः ॥
 त्रिकोणश्चाष्टपत्रश्च ततो वृत्तं समाक्षिपेत् ।
 चतुरस्रं चतुर्दशमेवं मङ्गलमाक्षिपेत् ॥
 तत्रावाह्य यजेद्देवीं सर्वसौभाग्यसुन्दरीम् ।
 विशालाक्षीं विशालास्यां यथाविधि प्रपूजयेत् ॥
 त्रिकोणान्तमहादेवीं संपूष्य मातरः क्रमात् ।
 पङ्कजाक्षीं विरुपाक्षीं रक्ताक्षीं चण्डलोचना ।
 एकनेत्रा दिनेत्रा च कोटराक्षीं त्रिलोचना ।
 एताः पूज्या महेशानि पत्रायेष्वष्टयोगिनीः ॥
 पञ्चमादिक्रमेणैव अष्टविहिसंस्कारिणीः ।
 चतुरस्रे महादेवि लोकापालान् समर्चयेत् ॥
 तद्विह्येव वज्राद्यान् पूजयेद्वायुदेवते ।
 ततो यथाशक्ति जप्त्वा पूर्ववच्च समीचरेत् ॥”
 इति तन्त्रसारः ॥ * ॥

चतुःषष्टियोगिन्यन्तर्गतयोगिनीविशेषः । इति
 दुर्गासंपादकः ॥
 विशाली, स्त्री, अजमोदा । इति राजनिर्घण्टः ॥
 विशिखः, पुं, (विशिखा शिखा यस्य ।) शर-
 वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ बाणः । इत्यमरः ॥
 (यथा, भागवते । ४ । १७ । १३ ।
 “सन्धि विशिखं भूमेः बहुक्षिपुरहा यथा ॥”
 तोमरः । इति मेदिनी । (विगता शिखा
 यस्य ।) शिखारहिते, त्रि ॥ यथा,—
 “विशिखोऽनुपवीतो च क्षतं कर्म न तन्
 क्षतम् ॥”
 इति स्मृतिः ॥
 विशिखा, स्त्री, खनिची । रथ्या । (यथा, माघे ।
 १५ । १७ ।
 “विशिखान्तराण्यतिपपात
 सपदि जवनेः स वाजिभिः ॥”
 नाजिका । इति मेदिनी ॥
 विशिषं, स्त्री, (विशिष्यन्ति । विश + “विटप-
 पिष्टपविशिषोन्पाः ।” उणा० ३ । १४५ । इति
 कप्रत्ययेन निपातनात् साधुः ।) मन्दिरम् ।
 इत्युणादिकोषः ॥
 विशिष्टः, त्रि, (वि + शिष् + क्तः ।) यद्वा, शास +
 क्तः ।) युक्तः । यथा । हस्तान्चत्रगङ्गा-
 रूपगुणद्वयविशिष्टदशमीविधेयंस्मिन् अहनि
 तङ्गाभस्त्रच खानम् । इति तिथ्यादितत्त्वे खार्त्त-
 भङ्गाचार्यलिखनम् । विशेष्य शिष्टश्च ॥ (यथा,
 हितोपदेशे ।
 “समैश्च समतां याति विशिष्टैश्च विशिष्टताम् ॥”
 विशिष्टः, पुं, विश्वः । यथा । विशिष्टः शिष्टकृत
 शुचिः । इति तस्य सहस्रनामस्तोत्रम् ॥
 विशिष्टाङ्गितवादी, [न्] त्रि, (विशिष्टं युक्तं
 अद्वैतं वदतीति । वद् + शिनिः ।) प्रकृति-
 पुरुषयोर्भिन्नत्वेषु मिलितयोस्तयोर्ब्रह्मत्ववादी ।
 तस्य मतं यथा । पुरुषस्तदतिरिक्ता प्रकृतिः
 किन्तुभयमित्तं ब्रह्म चक्रकद्विदलवत् । इत्थं
 ब्रह्मण एकत्वं अवस्थितम् । चित् परमाख-
 स्वरूपो जीवः समस्तविश्वं ब्रह्मांशः । इति
 माधवभाष्यादिः ॥ * ॥ अद्वैतवादिमतं यथा ।
 ब्रह्मैव सत्यं प्रत्यक्षादिभिर्ब्रह्मं ब्रह्मणि आरो
 पितम् । यथा रज्जुः रज्जुस्वरूपाज्ञानात्
 सर्पवत् प्रतिभाति । तथा ब्रह्मस्वरूपाज्ञानात्
 विश्वं वस्तुवत् प्रतिभाति । प्रकृतिर्जीवश्चापि
 पश्येवसाने ब्रह्मैव ब्रह्मान्यत् सदस्तु नास्ति ।
 अत्र प्रमाणं शारीरिकसूत्रस्य शङ्कराचार्य-
 कृतभाष्यतट्टीकाकल्पतरुभाष्यरत्नप्रभादि ॥
 विशीर्षः, त्रि, (वि + शृ + क्तः ।) शुष्कः । यथा,
 “विशीर्षा विदला इच्छा वक्राः स्थूला द्विधा-
 कृताः ।
 क्रिमिदृष्टश्च दीर्घाश्च समिधो नैव कारयेत् ॥”
 इति तन्त्रसारः ॥
 विशीर्षपर्यः, पुं, (विशीर्षानि पर्यानि यस्य ।)
 निम्बवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥